

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopnika: I. Galindo Martín in G. von Rintelen, agenta)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Francoska republika (zastopnika: D. Colas in A. Daly, agenta)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Kraljevini Španiji se naloži plačilo stroškov.
3. Francoska republika nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 381, 16. 1. 2015.

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 8. februarja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel de Paris – Francija) – Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU

(Zadeva C-562/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Primerjalno oglaševanje — Direktiva 2006/114/ES — Člen 4 — Direktiva 2005/29/ES — Člen 7 — Objektivna primerjava cen — Zavajajoča opustitev — Oglaševanje s primerjavo cen proizvodov, ki se prodajajo v trgovinah različnih velikosti ali formatov — Dovoljenost — Bistvena informacija — Obseg in nosilec informacije)

(2017/C 104/28)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Cour d'appel de Paris

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Carrefour Hypermarchés SAS

Tožena stranka: ITM Alimentaire International SASU

Izrek

Člen 4(a) in (c) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2006/114/ES z dne 12. decembra 2006 o zavajajočem in primerjalnem oglaševanju v povezavi s členom 7, od (1) do (3), Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ter o spremembi Direktive Sveta 84/450/EGS, direktiv Evropskega parlamenta in Sveta 97/7/ES, 98/27/ES in 2002/65/ES ter Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva o nepoštenih poslovnih praksah) je treba razlagati tako, da utegne biti v smislu prve od teh določb nedovoljeno oglaševanje, kot je to iz postopka v glavni stvari, s katerim se primerjajo cene proizvodov, ki se prodajajo v trgovinah različnih velikosti ali formatov, kadar te trgovine delujejo v okviru trgovcev na drobno, ki imajo razpon trgovin različnih velikosti ali formatov, in oglaševalec primerja cene, ki se zaračunavajo v trgovinah večjih velikosti ali formatov njegovega trgovca na drobno, s cenami, ki so bile zbrane v trgovinah manjših velikosti ali formatov konkurenčnih trgovcev na drobno, razen če so bili potrošniki jasno in v samem oglasnem sporočilu obveščeni o tem, da je bila primerjava opravljena med cenami, ki se zaračunavajo v trgovinah večjih velikosti ali formatov trgovca na drobno oglaševalca, in tistimi, ki so bile zbrane v trgovinah manjših velikosti ali formatov konkurenčnih trgovcev na drobno.

Predložitevno sodišče mora za presojo dovoljenosti takšnega oglaševanja preveriti, ali zadevni oglas v postopku v glavni stvari glede na okoliščine konkretnega primera ne izpolnjuje zahteve po objektivnosti primerjave in/ali je zavajajoč, tako da upošteva na eni strani dojemanje povprečnega potrošnika zadevnih proizvodov, ki je običajno obveščen ter razumno pozoren in preudaren, in na drugi informacije iz navedenega oglasa, zlasti tiste, ki se nanašajo na trgovine trgovca na drobno oglaševalca in trgovine konkurenčnih trgovcev na drobno, katerih cene so se primerjale, in splošneje, vse njegove elemente.

⁽¹⁾ UL C 27, 25.1.2016.

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 9. februarja 2017 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunal de première instance francophone de Bruxelles – Belgija) – Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge

(Zadeva C-585/15) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Sladkor — Proizvodne dajatve — Izračun povprečne izgube — Izračun proizvodnih dajatev — Uredba (ES) št. 2267/2000 — Veljavnost — Uredba (ES) št. 1993/2001 — Veljavnost)

(2017/C 104/29)

Jezik postopka: francoščina

Predložitevno sodišče

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Raffinerie Tirlemontoise SA

Tožena stranka: État belge

Izrek

1. Člen 33(1) Uredbe Sveta (ES) št. 2038/1999 z dne 13. septembra 1999 o skupni ureditvi trgov za sladkor je treba razlagati tako, da je treba pri izračunu povprečne izgube skupni znesek dejanskih stroškov, povezanih z izvoznimi nadomestili za proizvode iz te določbe, deliti s skupno izvoženo količino teh proizvodov, ne glede na to, ali so bila za to količino dejansko izplačana nadomestila.
2. Člen 33(2) navedene uredbe je treba razlagati tako, da je treba pri skupnem izračunu proizvodnih dajatev upoštevati povprečno izgubo, ki se izračuna tako, da se skupni znesek dejanskih stroškov, povezanih z izvoznimi nadomestili za proizvode iz te določbe, deli s skupno izvoženo količino teh proizvodov, ne glede na to, ali so bila za to količino dejansko izplačana nadomestila.
3. Uredba Komisije (ES) št. 2267/2000 z dne 12. oktobra 2000 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve in koeficienta za dodatne dajatve v sektorju sladkorja za tržno leto 1999/2000 in Uredba Komisije (ES) št. 1993/2001 z dne 11. oktobra 2001 o določitvi zneskov za proizvodne dajatve v sektorju sladkorja za tržno leto 2000/2001 nista veljavni.

⁽¹⁾ UL C 38, 1.2.2016.